

סֵדֶר הַלְמוּד לְשָׁנָה מֵעֲבָרָת י"א אָדָר א':

פּ לַפְעָמִים מִתְגַּבְּרִים הַיְסוּרִים וְהַמְּנִיעוֹת כָּל כֶּךָ עַד שְׂאִין יְכוּלִים
אֲפִלוּ לַפְתַּח פֶּה לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ עַל כֵּן צְרִיכִין לְזַהֵר
שֶׁבְּכָל פֶּעַם בְּבוֹאוֹ לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִזְכִּיר אֶת
עֲצָמוֹ רַבּוּי הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מֵעוֹדוֹ עַד
הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְשֵׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל חֲסֵדֵי הַשֵּׁם
וְטוֹבוֹתָיו שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ עַד הַנָּה, כִּי כָּל אָדָם כְּמוֹ שֶׁהוּא מֵאַחַר שֶׁהוּא
בְּכֻלּוֹ יִשְׂרָאֵל וּמִנִּיחַ טְלִית וְתַפְלִין בְּכָל יוֹם וּמִיַּחַד שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ
פְּעָמִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, בְּיִדְאֵי רָאוּי לוֹ לִתֵּן הוֹדָאָה וְתוֹדָה לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם עַל עֲצָם חֲסֵדוֹ וְטוֹבוֹ יִתְבָּרֵךְ עָלָיו שְׂזֻכָּה
לְהִיּוֹת בְּכֻלּוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַבְּלֵי הַתּוֹרָה, מְכַל שְׂכֵן שְׂכָל אֶחָד יוֹדֵעַ
בְּנַפְשׁוֹ כִּמָּה טוֹבוֹת נִפְלְאוֹת בְּפִרְטוּת שְׂגָמַל עִמּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
מֵעוֹדוֹ עַד אוֹתוֹ הַיּוֹם וְכֵן לַפְעָמִים נְאֻטָּם הַלֵּב וְאִין יְכוּל לְפָרֵשׁ
שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ מִחֲמַת רַבּוּי הַצָּרוֹת בְּגַשְׂמִיּוֹת, בְּפִרְט עֵתָה
בְּאֶרֶץ הַגָּלוּת שְׂכַמְעַט אִין יוֹם שְׂאִין צָרְתוֹ מְרַבָּה מִחֲבֵרוֹ
וְהַפְּרָנְסָה דְחוּקָה מְאֹד וְצָרִיךְ הָאָדָם הַמְּשַׁכֵּיל עַל דְּרָכָיו לְחַפֵּשׂ
וּלְמַצֵּא הַהֲרַחְבוֹת שֶׁהֲרַחֵיב לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת
וְלַהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עֲלֵיהֶם, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְחַזֵּק לְבָבוֹ לְבַטֵּחַ בֵּה'
שִׁישְׁמַע תְּפִלָּתוֹ גַּם עֵתָה וְעַל־יְדֵי־זֶה בְּיִדְאֵי יִפְתַּח פִּיו וַיּוּכַל לְפָרֵשׁ
לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ שִׁיחָתוֹ כְּרָאוּי וַיּוּכַל לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ כְּרָאוּי,
וְזֶה בְּחִינַת: 'לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם מוֹדָה עַל הָעֶבֶר וְצוּעֵק לְעֵתִיד
לְבוֹא', הִינּוּ כִּי כְּשֶׁאִין מוֹדִים עַל הָעֶבֶר קָשָׁה מְאֹד לְצַעֵק אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ מִגָּדֵל אֲטָם הַלֵּב שְׁנֵת־אֲטָם מִרַבּוּי הַצָּרוֹת וּמִהֲחֻלִּישׁוֹת
הַדַּעַת מְכַל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּרוּחָנִיּוֹת, עַל כֵּן צְרִיכִין לְזַהֵר מְאֹד

בְּכֹל פֶּעַם בְּבוֹאוֹ לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ לִילָךְ בְּדֶרֶךְ הַזֶּה לְהוֹדוֹת עַל הָעֶבֶר וְעַל־יַד־זֶה יוּכַל לְצַעֵק לְעֵתִיד לְבוֹא:

וְזֶה עֲנִין מְזֻמָּר לְדוֹד בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנוֹ, וְהִקְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה, 'קִינָה לְדוֹד מִיִּבְעֵי לְהַ' וְתִרְצוּ, 'כִּיּוֹן שְׂרָאָה שְׂבָנוּ הוּא שָׂמַח אָמַר, סֶתֶם בְּרָא מְרַחֵם עַל אֲבָא' וְגַם מָצָא הֶרְחָבָה בְּתוֹךְ צָרְתוֹ מֵה שְׂרָאָה תַכְסִּיסוֹ קִימַת שְׁהַסְנֶה־דְרִין וְכוּ' אוֹחֲזִין עִמּוֹ וְלִכְאוּרָה קָשָׁה, הֵלֵא הַתְּחִלַּת הַמְזֻמָּר אֵינוֹ מְדַבֵּר מִלְּשׁוֹן זְמַר רַק מִלְּשׁוֹן צְעָקָה גְּדוּלָה, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב שָׁם: "ה' מָה רַבּוֹ צָרֵי רַבִּים" וְכוּ', אֵךְ כֹּל זֶה הוּא עֲנִין הַנִּי"ל שְׁהַפֵּךְ הַדְּבָר וּמָצָא הֶרְחָבוֹת בְּתוֹךְ עֲצֵם הַצָּרָה הַזֹּאת וְעַל כֵּן אֵלֶּה הַתְּחִיל לֹמַר "מְזֻמָּר לְדוֹד", וְתַכְּף שְׁהַתְּחִיל לֹמַר וּלְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל הַטּוֹבוֹת תַּכְּף נִתְרַחֵב לְבוֹ וְדַעְתּוֹ וְאִזּוֹ דִּיקָא נִפְתָּח פִּיו וְהַתְּחִיל לְהַתְּפַלֵּל וְלְצַעֵק כְּרָאוֹי "ה' מָה רַבּוֹ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי" וְכוּ', וְעַל כֵּן סִפְרוּ שְׂרַבּוֹ כְּכֹלֹ הוּא מְלֵא צְעָקוֹת גְּדוּלוֹת וְתַחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת נִקְרָא בְּשֵׁם תְּהִלִּים שְׁהוּא לְשׁוֹן תְּהִלָּה וְהוֹדָאָה, כִּי כֹל צְעָקוֹתָיו וְתַחֲנוּנוֹתָיו הָיוּ דִּיקָא דֶּרֶךְ הוֹדָאָה וְתַהֲלָה, פּוּק עֵינַי וְתַשְׁכַּח בְּכַמָּה מְזֻמָּרִים שְׁהוֹלְכִים עַל דֶּרֶךְ זֶה שְׂמוּדָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל הָעֶבֶר וְצוּעֵק עַל לְהַבָּא וּבְתוֹךְ דְּבָרֵי צְעָקָתוֹ וְתַחֲנוּתוֹ חוֹזֵר וּמוּדָה וְצוּעֵק, כִּי רַק תּוּדָה וְהוֹדָאָה הוּא הַדֶּרֶךְ שְׂנוּכַל עַל־יַד־זֶה לְצַעֵק לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כַּנִּי"ל (שָׁם, הַלְכוֹת כְּלָאֵי בַּהֲמָה, הַלְכָה ד')

(וְעֵינַי בְּסִפְר "נַחַת הַשְּׁלַחֵן" כְּתִיבַת יָד מְהַרַב הַקְּדוּשׁ מִשְׁשַׁעֲרִין, זְכוֹר צְדִיק לְבִרְכָה, בְּהַלְכוֹת לִוְלָב סִימָן תֵּרֵמ"ח שְׂכֵתָב שָׁם, וְזֶה שְׂמִנְעֵנְעִים בְּהוֹדוֹ לְה' תְּחִלָּה וְסוֹף וּבְאֲנָא ה' הוֹשִׁיעָה נָא, כִּי כְּשׁוֹזְכִין לְנִצְחַת הַמְּלַחְמָה עִם הַכִּלִּי מְלַחְמָה שְׁהֵם בְּחִינַת אַרְבַּעַת הַמִּינִים שְׂבַלְוָלָב כְּמוּבָא בַּזֶּהר הַקְּדוּשׁ: "מָאֵן נִצְחָה? מָאֵן דְּאֶחָד מְנָא קְרָבָא בְּיַדָּה", בּוּדָאֵי צְרִיכִין לְהוֹדוֹת לְה', כִּי אֵלֶּמְלֵא הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹזְרוֹ לֹא הָיָה יָכוֹל לֹא אֲבָל אֶף־עַל־פִּי־כֵן בְּתוֹךְ זֶה בְּעֲצֻמוֹ

חֹק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תס"ז צמח מנהר צ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" - חוק נתן ולא יעבור יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שעי"י ישיבת תיקון המידות

בְּתוֹךְ הַבְּרָכוֹת וְהַהוֹדָאוֹת שֶׁעַל הָעֵבֶר צָרִיכִין בְּתוֹךְ זֶה לְצַעֵק הַרְבֵּה גַם עַל הָעֵתִיד אֲנִי ה' הוֹשִׁיעָה נָא, כִּי הַמְּלַחְמָה תְּמִידִית וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם יֵצְרוּ שָׁל אָדָם מִתְנַבֵּר וּמִתְחַדֵּשׁ עָלָיו וּמִתְנַבֵּל עָלָיו בְּנִכְלֵי עֲרֻמוּמִיּוֹת שְׁלוֹ לְצוּדוֹ בְּרִשְׁתּוֹ וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה, 'לֹא מִצָּאוֹ לְעֹשְׂרִים שָׁנָה מִפִּילוֹ לְשָׁלְשִׁים וְכוּ' לֹא מִצָּאוֹ לְשִׁבְעִים מִפִּילוֹ לְשָׁמוֹנִים וְכוּ', עַל כֵּן צָרִיכִין לְצַעֵק תְּמִיד אֵלָיו יְתִבְרַךְ וְגַם כִּי הִישׁוּעָה בְּעֲצָמָה מֵה שְׁזָכּוּ לְנִצְחַת הַמְּלַחְמָה גַם כֵּן עֲדִין אֵינָה בְּשָׁלְמוֹת כְּפִי גִדְל מַעֲלַת קִדְשָׁת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וּכְפִי הַתְּכֵלִית הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁצָּרִיךְ כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהַשִּׁיג, עַל כֵּן צָרִיכִין לְצַעֵק הַרְבֵּה לְהַשֵּׁם יְתִבְרַךְ בְּכָל עֵת אֲבָל אַף־עַל־פִּי־כֵן צָרִיכִין לְסַיֵּם בְּהוֹדָאָה (שְׁוֶה בְּחִינַת מַה שֶּׁמְנַעֲנֵעִים עוֹד הַפֶּעַם בְּסוֹף הַהִלָּל בְּהוֹדוֹ לַה')

כִּי כְּפִי גִדְל הַסִּפְכָּה שִׁישׁ בְּזֶה הָעוֹלָם מֵה גִדְלוֹ חֲסִדֵי ה' עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט מֵאִיזָה יְשׁוּעָה וְנִצְחוֹן כָּל שֶׁהוּא שְׁזוֹכָה כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת, וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה, 'הֵן הֵן גְּבוּרוֹתָיו וְכוּ', וְעַל כֵּן תִּכְרַף אַחַר סִיּוֹם הַהִלָּל צוֹעֲקִים שׁוֹב הוֹשְׁעָנוֹת בְּקוֹלוֹת וְצַעֲקוֹת מָרוֹת וּבְבִכְיָה רַבָּה כִּי אֲדַרְבָּה, כְּפִי מֵה שְׁזָכּוּנוֹ לְקַבֵּל יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת כְּאֵלֶּה עַל כֵּן גַם עַתָּה הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנוּ כִּי רַחוּם מִמֶּנּוּ יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה וְאַמְתִּית עֲדִין, (וְזֶה שְׁמֵסִים וַיְהִי דְבָרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנְּנֵתִי וְכוּ', הֵינּוּ שֶׁתִּתְקַבֵּל הַתְּפִלָּה בְּשָׁלְמוֹת כָּל כָּךְ עַד שִׁיתְנַלְּהָ הַדַּעַת לְכָל עַמֵּי הָאָרֶץ שִׁידְעוּ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד):

פֶּא אַף־עַל־פִּי שֶׁהָאָדָם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא אַף־עַל־פִּי־כֵן יְהִי חֹק בְּדַעַתוֹ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר הוּא שָׁם לְדַבֵּר דְּבוּרֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקִּדְשׁ, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה מְכַנְיַעִין הָרַע הַכּוֹלֵל שֶׁל תְּאֵוֹת נְאוּף כַּנִּ"ל אֹת ס"ח וְכוּנָתוֹ בְּזֶה, כְּדִי שִׁיזְכָּה עַל־יְדֵי־זֶה לְהַכְנִיעַ וְלִשְׁבֹּר הָרַע שְׁלוֹ כְּדִי שִׁיָּשׁוּב לְהַשֵּׁם יְתִבְרַךְ בְּוִדָּאֵי טוֹב לוֹ, כִּי בְּוִדָּאֵי לֹא יְהִי נֶאֱבָד שׁוֹם דְּבוּר בְּעֲלָמָא וּבְרַבּוֹת הַיָּמִים יִרְחַם עָלָיו הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ וַיִּתְקַבְּצוּ כָּל הַדְּבוּרִים

דְקָדְשָׁה שֶׁהוֹצִיא מִפִּי, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִכְנִיעַ וַיִּבְטֵל הָרַע הַכּוֹלֵל שֶׁל
 תְּאֵוֹת נְאוּף וְאִזּוּ מִמִּילָא בְּקַל יִכּוֹל לְבַטֵּל אַחֲר־כֵּן גַּם שְׂאֵר כָּל
 הַתְּאֵוֹת וְהָעֵקֶר שִׁיְהִיָּה חֶזֶק בְּזֶה מְאֹד יָמִים וְשָׁנִים אִף אִם יַעֲבֹר
 עָלָיו מָה וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְתִשׁוּבָה וְהָעוֹנֹת יִתְהַפְּכוּ תְּחִלָּה
 לְשִׁגְגוֹת (עֵין פְּנִים), וְאִזּוּ אַחֲר־כֵּן הַצְּדִיקִים שֶׁכָּבֵר זָכוּ לְתַכְלִית
 שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ יַעֲלוּ וַיִּבְרְרוּ דְבוּרָיו הַקְּדוּשִׁים וְעַל-יְדֵי-זֶה יוּכַל
 בְּכֹחַם לְהִתְהַפֵּךְ לְטוֹב גָּמוּר:

וְזֶה: "שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד ה' אֱלֹקֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בְּעוֹנֶיךָ" הֵינּוּ שְׁעַל-יְדֵי
 הַתְּשׁוּבָה יִתְהַפְּכוּ הָעוֹנֹת לְשִׁגְגוֹת בְּחִינַת מִכְשָׁלָה אֶךְ עַל-יְדֵי מַה
 תִּזְכּוּ לָזֶה, עַל זֶה מְסִים הַכָּתוּב: "קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֵל ה'"
 עִמָּכֶם דִּיקָא כִּי אֲפִלוּ בְּמִקוּמוֹת נְמוּכִים וּמְגִשְׁמִים שֶׁאֵתָּה שָׁם
 צְרִיכִים שֶׁתִּדְעוּ שְׁגָם שָׁם יֵשׁ לָכֶם כַּח לְקַח דְּבָרִים מֵאֲשֶׁר עִמָּכֶם
 וּלְשׁוּב אֵל ה', וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְהַפְּכוּ הָעוֹנֹת לְשִׁגְגוֹת וְאַחֲר־כֵּן בְּקַל
 מֵעֲלִים אוֹתָם לְטוֹב גָּמוּר בְּכַח הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים כַּ"ל, וְזֶה אָמְרוּ
 יֵאָדָּו כָּל תְּשׂא עֵז וְקַח טוֹב, שִׁימַחֵל הָעוֹנֹת לְגַמְרֵי עַד שִׁיתְהַפְּכוּ
 לְטוֹב גָּמוּר (שָׁם, הַלְכוֹת חֲדָשׁ הַלְכָה ד'):

פֶּב כְּנֶגֶד אַרְיִכוֹת הַגְּלוּת שֶׁל עֲכָשׁוּ שֶׁנִּקְרָא גְלוּת אֲדוּם בְּחִינַת
 הַתְּגַבְּרוֹת קְלִפַּת עֲמָלֵק שֶׁמֵּרְחִיק אֶת הָאָדָם מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ
 שֶׁמֵּרְחִיק, אֵינן עֲצָה וְאֵינן חֲכָמָה וְאֵינן תְּבוּנָה כִּי אִם לְהִרְבּוֹת
 בְּתַפְּלָה וְתַחֲנוּנִים וְצַעֲקוֹת וְזַעֲקוֹת וְשׁוּעוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּלִי
 שְׁעוֹר וְעֶרֶךְ, "עַד יִשְׁקִיף וַיִּרְא ה' מִן הַשָּׁמַיִם" כִּי תְּפִלָּה לְמַעְלָה
 מִהַכּוֹל וְכּוֹלֵל כָּל הַחֲמֻשִׁים שְׁעָרִים דְּקָדְשָׁה:

כִּי תְּפִלָּה הִיא בְּחִינַת: "עֲדֵן עֵינַי לֹא רָאִיתָ" שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ הַתּוֹרָה
 שֶׁמִּשָּׁם שְׂרֵשׁ כָּל מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כִּי הַתְּפִלָּה
 הִיא בְּחִינַת: "נָתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט" בְּחִינַת שְׁעַר הַחֲמֻשִׁים שֶׁאֵינן מִי

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תסב - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שד"ך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

שְׁהַשִּׁיג אֹתוֹ הֵינּוּ מִי שֶׁעוֹסֵק בְּתַפְלָה וּמִתְחַזֵּק בְּכָל עֵז לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלוֹת וְשִׂיחוֹת בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנֵי הוּא מְעוֹרָר עֵין הָעֲלִיזוֹן שֶׁהוּא בְּחִינַת שֵׁעַר הַחֲמִשִּׁים בְּחִינַת: "נָתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט" כִּי אֵין שׁוֹם שֶׁכָּל שְׂיוֹכֵל לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין עַד הֵיכָן מִגִּיעַ הַכַּחַשׁ שֶׁל תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל אֲפִלוֹ שֶׁל הַפְּחוֹת שְׁבַפְּחוֹתִים, בְּפֶרֶט מֵה שֶׁמִּתְפַּלֵּל כָּל אֶחָד עַל צָרוֹת נַפְשׁוֹ שֶׁהוּא רְחוֹק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כִּי אֲפִלוֹ הַמְּלֶאךָ הַקָּדוֹשׁ שֶׁמְקַבֵּל תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל וְקוֹשֵׁר מֵהֶם כְּתָרִים לְקוֹנֵי אֵינּוּ יוֹדֵעַ לְהֵיכָן לְהַעֲלוֹת הַכְּתָר הַנּוֹרָא הַזֶּה, רַק הוּא מִשְׁבִּיעַ אֹתוֹ שִׁיעֲלָה מֵעֲצָמוֹ וַיֵּשֶׁב בְּרֹאשׁ קוֹנֵי כְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנֶם לְבָרְכָה וְעַל כֵּן בְּגִאָּה הָאֲחֵרוֹנָה כְּתִיב: "בְּבָכִי יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אֹבִילֶם" כִּי הַגְּלוּת הַזֶּה הוּא בְּבְחִינַת: "וַתִּירַד פְּלָאִים" בְּחִינַת הַתְּגַבְרוֹת שֵׁעַר הַחֲמִשִּׁים שֶׁל הַטְּמֵאָה, עַל כֵּן עֶקֶר הַגְּאָלָה שְׁלֵמָה שֶׁלְעֵתִיד הוּא רַק עַל־יַדֵי תְּפִלָּה שֶׁהוּא גַם כֵּן מִבְּחִינַת שֵׁעַר הַחֲמִשִּׁים כַּנ"ל (שָׁם, הַלְכוֹת הָעוֹשֶׂה שְׁלִיחַ לְגִבּוֹת חוֹב, הַלְכָה ג').

פג מענין מחאה המבאר בדין חזקת קרקעות שכל זמן שהיא מוחה אז אין חזקת המחזיק מועילה כלום, מובן היטב איך שצריך כל אדם להתחזק בכל פעם בתפלה ותחנונים והתבודדות וצעקה להשם יתברך יהיה איך שיהיה אפילו אם יעבר עליו מה כי אפילו אם רואה שאינו פועל חס ושלום, בתפלתו ואדרבה, הרע מתגבר עליו ביותר אף על פי כן ידע ויאמין שפועל הרבה בתפלתו וצעקתו כי על כל פנים צעקתו ותפלתו הוא בחינת מחאה הנ"ל, כי קדשת כל אחד מישראל הוא בחינת קדשת ארץ ישראל, וכשהרע מתגבר על האדם בתאוות ומדות רעות, וזה בחינת שרוצים לגרשו חס ושלום, מהסתפח בנחלת השם שהוא ארץ ישראל וכל מה שחותר לשוב לקדשתו אין מניחין אותו מעצם

ההתגברות שמתגריין בו והוא אינו מתגבר נגדם כראוי ועל כן
בשמתגבר אף-על-פי-כן בתפלה וצעקה להשם יתברך אזי לא
יוכלו לגרש ולכבש חלקו בארץ-ישראל חם ושלום, בשום אופן כי
תפלתו וצעקתו הוא בחינת מחאה שעל-ידי-זה אין יכולה
הספרא-אחרא להחזיק בנחלתו, חם ושלום, בשום אופן כי אין
חזקה מועלת כשיש מחאה נגדה (שם, הלכות חזקת מטלטלין הלכה ה'):

פד גדל המעלה לעשות מתורות תפלות כנ"ל בסימן ב', כי עקר
הפגם של כל העברות הוא בהצרופי אותיות של התורה הקדושה
שיש בדבר הזה שעבר עליו ופגם בו ועל-ידי התפלה שעושה
מהתורה יתקן הכל, כי יחזר ויתקן ויעשה הצרופים ויחזירם על
מכוננם ביותר שאי אפשר שכל הצרופים הקדושים נתהווים
על-ידי התפלה כי התפלה היא שרש התורה, כי כל התפלה היא
כלולה בעשרה מיני נגינה שבהם יסוד דוד המלך, עליו השלום,
ספר תהלים שכלול מכל התפלות, ועשרה מיני נגינה הם בחינת
טעמים בחינת נגינות הטעמים והטעמים הם תכלית שרש
העליון של כל בחינת "טעמים נקודות תגין אותיות" שיש
בהתורה הקדושה כמובן בתקוני זהר, הינו שכל הצרופים של
אותיות התורה שנתהווים על ידי הנקודות הכל נעשה על-ידי
הטעמים שהם שרש הכל והטעמים בחינת נגינה בחינת עשרה
מיני נגינה בחינת תפלה כנ"ל נמצא שעקר התהוות כל הצרופים
הקדושים שמהם נארגה כל התורה הוא על ידי תפלה כנ"ל ועל
כן אי אפשר לבוא לשום השגה בתורה כי אם על-ידי תפלה ועל
כן צריכין לעשות מתורות תפלות דהינו להתפלל שיזכה לקיים כל
דברי התורה שלומד מכל שכן כשיודע בעצמו שעבר על דברי
תורה הוא צריך בודאי להתפלל הרבה להשם יתברך שימחל לו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תסד - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צניח מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עַל הָעֶבֶר וְשִׁיזוּכָה מֵעַתָּה עַל כָּל פָּנִים לְקַיֵּם כָּכָל הַכָּתוּב בְּהַתּוֹרָה
הַזֹּאת כִּי עַל-יַדֵּי הַתְּפִלָּה יִתְתַקֵּן הַכֹּל בְּנִ"ל (שָׁם, הַלְכוֹת נְזֻקֵי שְׂכָנִים,
הַלְכָה ד')

פה עקר התשובה הוא תפלה כי תשובה הוא בבחינה למעלה
מהתורה ששם נתהפך הכל לטובה וזדונות נתהפכין לזכיות ולזה
זוכין על ידי תפלה, כי תפלה הוא גם כן בחינת למעלה מהתורה
במבאר בפנים ופנ"ל ועל כן מי שרוצה לשוב להשם יתברך
באמת עקר התשובה שלמה הוא על-ידי תפלה, דהינו שיתפלל
תמיד להשם יתברך שימחל ויסלח לו על מה שפגם וירחם עליו
מעתה ויצילהו מעונות כי באמת כל אדם הוא בסכנה גדולה
ועצומה בזה העולם ובפרט הבעל תשובה שכבר נכשל במה
שנכשל ובכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו וכו' ואיך יזכה לשוב
כי תקף בשרו צה להתגבר על מה שצריך להתגבר מתגברין עליו
ביותר, על כן העקר הוא תפלה והתבודדות שצריך להרגיל את
עצמו להתבודד בכל יום בינו לבין קונו ולהפיל תחנתו לפני השם
יתברך המלא רחמים בכל עת שיזכה לשוב בתשובה שלמה
באמת ואפלו אם רואה שאינו פועל עדין בתפלתו כי עדין
מתגברין עליו ביותר, אף-על-פי-כן יעשה את שלו ויתפלל תמיד
להשם יתברך אולי יחוס אולי ירחם כמו שכתוב: "קוה אל ה' וכו'
ואמרו רבותינו זכרונם לברכה, ואם לא נתקבלה תפלתך חזר
וקוה וכל זמן שאין האדם חזק בדעתו שתמיד יקוה לה' ויעתיר
אליו אף אם יעבר עליו מה עדין אין תשובתו שלמה כי מי יודע
מה ילד יום, אולי יבוא עליו נסיון או מכשול וכו' ומי יודע אם
יעמד בקשרי המלחמה אבל אם האדם חזק בדעתו שאפלו אם חס
ושלום, לא יעמד בנסיון ואפלו אם יהיה חס ושלום, איך שיהיה

אֶף-עַל-פִּי-כֵן יִקְוֶה תָּמִיד לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּבַחֲיִנַת: "וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּדֶךְ" אִזּוּ הוּא בְּטוּחַ בְּיָדָיו שְׂבֻדָּאֵי יִזְכֶּה לְתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה כִּי סוּף כָּל סוּף יָשׁוּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ מֵאַחַר שְׁחֻזְק בְּדַעְתּוֹ שֶׁלֹּא יִפְּל מִשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוֹלָם (שָׁם, הַלְכוֹת אוֹנְאָה, הַלְכָה ג):

פּוֹ אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה: גְּאֻלָּה הִרְאֵשׁוּנָה הָיָה אַחֲרֶיהָ הַפְּסִק אֲבָל גְּאֻלָּה אַחֲרוֹנָה לֹא יִהְיֶה אַחֲרֶיהָ הַפְּסִק כִּי גְּאֻלָּה רֵאשׁוּנָה הוּא בְּחִינַת תּוֹרָה, כִּי אִזּוּ זָכוּ יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה וְגְּאֻלָּה אַחֲרוֹנָה הוּא בְּחִינַת תְּפִלָּה שְׁזָה עֵקֶר בְּחִינַת דָּוִד וּמְשִׁיחַ זֶה כָּל עֲנִיַן הַחֲמִשָּׁה סְפָרִים שֶׁבַתְּהִלִּים שֶׁהֵם כְּנֶגֶד חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תּוֹרָה כִּי כָּל תְּפִלּוֹתָיו שֶׁל דָּוִד שֶׁהוּא סֵפֶר תְּהִלִּים שְׂכָלוֹל מְכַל תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל הַכֹּל הוּא רַק בְּשִׁבִיל שִׁיזְכֶּה לְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה בְּשִׁלְמוֹת, וְרַק עַל-יְדֵי-זֶה זֹכִיךְ לְגְּאֻלָּה שְׁלֵמָה שְׂאִין אַחֲרֶיהָ גְּלוֹת (שָׁם):

פּוֹ כָּל זְמַן שְׂאִין הָאָדָם זֹכֶה לְתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת אִזּוּ עֲדִין אִין לוֹ מְקוֹם לַה' וְעֲדִין הוּא נָע וְנָד וּמְטֹטֵל וְאַפְלוֹ אִם עוֹסֵק בַּתּוֹרָה, עֲדִין אִינוֹ בְּטוּחַ שִׁישָׂאֵר קַיִם עַל עֲמָדוֹ כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה יַּעֲבֹר עָלָיו כְּמוֹ שְׂאִינוֹ רוֹאִים כְּמָה וְכְמָה אֲנָשִׁים שְׁעָסְקוּ בַּתּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה כְּמָה וְכְמָה שָׁנִים וְאַחֲרֵי-כֵן נִתְרַחֲקוּ מִהַתּוֹרָה וְנִפְּלוּ לְמָה שְׁנִפְּלוּ רַחֲמָנָא לְצַלָּן:

עַל כֵּן עֵקֶר הַמְּקוֹם וְהַמְּעַמָּד דְּקִדְשָׁה הוּא תְּפִלָּה כִּי עַל-יְדֵי תְּפִלָּה זֹכִיךְ לְהִשָּׂאֵר קַיִם עַל עֲמָדוֹן תָּמִיד אֲפְלוֹ אִם יִהְיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה כִּי אִם אִינוֹ זֹכֶה רַק לַתּוֹרָה לְבַד אֶף-עַל-פִּי שְׂבֻדָּאֵי טוֹב מְאֹד וְזֶה עֵקֶר הַתְּכִלִּית, כִּי הֵם חִיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ אֶף-עַל-פִּי-כֵן אַחֲרֵי-כֵן כְּשֶׁנּוֹפֵל חֵם וְשָׁלוֹם, מִן הַתּוֹרָה אִזּוּ אִין לוֹ בְּמָה לְהַחֲיֹת אֶת עַצְמוֹ, אֲבָל כְּשֶׁזֹּכֶה לְתְּפִלָּה יֵשׁ לוֹ תְּקוּהָ לְעוֹלָם אֲפְלוֹ אִם יַעֲבֹר עָלָיו מָה

זֶחֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תסו - צאמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צנני מקוזה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון לכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

כִּי עַל-יְדֵי תְּפִלָּה יְכוּלִין לְהִתְקַרֵּב לַהֲשִׁים יִתְבָּרַךְ תָּמִיד אֲפִלוּ אִם
הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, כִּי אֶף-עַל-פִּי שֶׁהוּא רְחוּק מִכָּל הַקְּדוּשׁוֹת וּמִכָּל
הַתּוֹרָה וְאֵינּוּ יְכוּלִין לְהַחִיזוֹת אֶת עַצְמוֹ בְּשׁוֹם דְּבָר, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אִם
יִתְּלֶה עֵינָיו לְמָרוֹם וְיִתְפַּלֵּל לַהֲשִׁים יִתְבָּרַךְ מִמָּקוֹם שֶׁהוּא שָׁם עַד־כֵּן
יֵשׁ לוֹ תְּקוּהָ בְּבַחֲיַנְתָּ מַה שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשָּׁלוֹם, בְּשִׁבִיל
כָּלֵל יִשְׂרָאֵל: "טַבַּעְתִּי בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאֵין מְעַמָּד" וְכוּ', וְסִיִּם אַחֲר־כֶּה:
"וְאֲנִי תְּפִלַּתִּי לָךְ ה' עֵת רְצוֹן" כִּי עַל יְדֵי תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים לַהֲשִׁים
יִתְבָּרַךְ יְכוּלִין לְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ תָּמִיד, כִּי תְּפִלָּה הִיא בְּחִינַת מְעַמָּד
וּמָקוֹם אֲפִלוּ בִּיּוֹן מְצוּלָה חֵם וְשָׁלוֹם, שֶׁאֵין שָׁם שׁוֹם מְעַמָּד וְזֶה
בְּחִינַת מַה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּרָנָם לְבִרְכָה, 'אֵין עֲמִידָה אֲלֵא
תְּפִלָּה' כִּי תְּפִלָּה הוּא עֵקֶר הַמְעַמָּד שֶׁל כָּל אֶחָד וְעַל כֵּן מִי שֶׁרוֹצֶה
לְהִיזוֹת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּאַמֶּת צָרִיךְ לְאַחֵז בְּשְׁנֵיהֶם בְּתוֹרָה וּתְּפִלָּה,
כִּי שְׁנֵיהֶם כְּאַחַד טוֹבִים אֲשֶׁר אִם יִפֹּל חֵם וְשָׁלוֹם, הָאֶחָד יָקִים אֶת
חֵבְרוֹ כִּנ"ל (שָׁם):

פַּח הַיִּצָר הָרַע וְהַסְטָרָא אַחֲרָא הֵם בְּחִינַת אוֹנָאָה שְׁמַאֲנִין וּמִטְעִין
אֶת הַבְּרִיּוֹת בְּכַמָּה מִיָּנִי אוֹנָאוֹת וְטְעִיּוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ עַד
שְׁמַחְלִיפִין עוֹלָם עוֹמֵד בְּעוֹלָם עוֹבֵר חֵם וְשָׁלוֹם, וּמִתְעִין אֶת הָאָדָם
מִחַיִּים טוֹבִים חַיִּים נְצַחִיִּים לִילָךְ אַחֲרֵיהֶם "כִּצְאוֹן לְטַבַּח יוֹבֵל"
לְדַרְכֵי שְׂאוֹל וּמֵר מִמּוֹת אֲפִלוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּעוֹלָם הַבָּא
וְאֵין אוֹנָאָה גְּדוּלָה בְּעוֹלָם כְּאוֹנָאוֹת הַיִּצָר הָרַע:

וְעֵקֶר הָעֲצָה וְהַתְּחַבּוּלָה לְהַנְצִיל בְּשִׁלְמוֹת מִהָאוֹנָאָה הַגְּדוּלָה וּמָרָה
הַזֹּאת הוּא רַק עַל יְדֵי תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים כִּי אִם הָאָדָם חָזַק וְאַמִּיץ
בְּדַעְתּוֹ שֶׁתָּמִיד יִתְפַּלֵּל לַהֲשִׁים יִתְבָּרַךְ שֶׁיִּקְרַבְהוּ לְעַבּוֹדָתוֹ בְּאַמֶּת
יְהִיָּה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה, אִזּוּ בּוֹדְאֵי לֹא יוּכַל הַיִּצָר הָרַע לְאוֹנוֹתוֹ
וּלְהַטְעוֹתוֹ עוֹד בְּשׁוֹם אַפֵּן וְזֶה בְּחִינַת אֵין אוֹנָאָה לְקַרְקָעוֹת כִּי

קִרְקָעוֹת הֵם בְּחִינַת תְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּחִינַת אֱמוּנָה שֶׁנִּקְרָאת אֶרֶץ,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "שָׁכַן אֶרֶץ וִרְעָה אֱמוּנָה", כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ
זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה:

וְזֶה גַם כֵּן בְּחִינַת סְמִיכוֹת גְּאֻלָּה לְתִפְלָה כִּי עִקַּר תְּקוּנָתָנוּ וְסְמִיכוֹתָנוּ
לְגְאֻלָּה שְׁלֵמָה בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ בְּכֻלְלִיּוֹת וּבְפִרְטוּיּוֹת הוּא רַק עַל־יְדֵי
תְּפִלָּה כַּנֶּ"ל כִּי אֲפִלוּ אִם נִתְפָּס הָאָדָם בַּמָּה שֶׁנִּתְפָּס חָס וְשָׁלוֹם,
עֲדִין יֵשׁ לוֹ תְקוּהָ וְסְמִיכוֹת וּמַעֲמָד עַל־יְדֵי תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים וּבִקְשׁוֹת
אֲפִלוּ בְּהִיוֹן מְצוּלָה וְאִין מַעֲמָד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "קוּהָ קוּיִתִּי אֵל ה' וַיֵּט
רַגְלִי כוֹנֵן אֲשֶׁרִי" וְכוּ', שְׁעַל־יְדֵי שִׁשְׁוֹעָתִי לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ תְּמִיד
בְּקוּוֹי אַחַר קוּוֹי עַל־יְדֵי־זֶה זְכוּיִתִּי "וַיַּעֲלֵנִי מִבוֹר שָׁאוֹן מִטֵּיט הַיּוֹן וַיִּקָּם עַל סֵלַע
וַיִּקָּם עַל סֵלַע רַגְלִי", כִּי עִקַּר הַתְּקוּמָה וְהַעֲמִידָה וְהַסְּמִיכוֹת הוּא עַל
תְּפִלָּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: "עוֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בְּשַׁעֲרֵיךְ
יְרוּשָׁלַיִם", כִּי יְרוּשָׁלַיִם שָׁם הַבַּיִת־הַמְּקֻדָּשׁ שֶׁהוּא בַּיִת הַתְּפִלָּה שָׁם
עִקַּר בְּחִינַת הַעֲמִידָה כַּנֶּ"ל (שָׁם):

פֶּט עִקַּר הַתְּפִלָּה הִיא בְּחִינַת רְצוּנוֹת וְכַסּוּפִים חֲזָקִים לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ בְּדִבְקוּת וּבְטוֹל גָּמוּר אֵל אֹר הָאֵין־סוּף עַד שֶׁבָּא לְדַבּוּרִים
שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְרַחֵם עָלָיו וּפּוֹתַח פִּיּו לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו וְזֶה
בְּחִינַת: "לְאָדָם מֵעַרְכֵי לֵב וּמֵה' מַעֲנֶה לְשׁוֹן" וְהַעֲקָר הוּא שִׁיעֲשֵׂה
מִתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת כַּמְבֹאָר בְּמָקוֹם אַחַר, הֵינּוּ שִׁיתְּפִלֵּל לְפָנֵי הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ שִׁיזְכֶּה לְהַשִּׁיג וּלְקַיֵּם אֶת הַנְּסֻתָר מִפְּנֵי הֵינּוּ מַה שֶׁלֹּא זָכָה
לְהַשִּׁיג וּלְקַיֵּם עֲדִין וְאִז כְּשׁוֹזְכָה לְפַעַל בְּקִשְׁתּוֹ לְהַשִּׁיג וּלְקַיֵּם גַּם
בְּחִינַת זוֹ זֶה בְּחִינַת שִׁיעוּשָׁה מִתְּפִלָּה תּוֹרָה, הֵינּוּ שִׁיעוּשָׁה מִתְּפִלָּה
(שֶׁהוּא דִּבְקוּת לְאִין סוּף שֶׁאִין בּוֹ תְּפִיסָה שֶׁזֶה בְּחִינַת נְסֻתָר שֶׁגַם בּוֹ אִין לוֹ תְּפִיסָה
עֲדִין) תּוֹרָה (הֵינּוּ נִגְלָה) וְאִז צָרִיךְ לְהַתְּפִלֵּל שִׁיעוּשָׁה עוֹד מִדְּרָגָה גְּבוּהָה

זֶהְךָ נֶתֶן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תסח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מזו הן בהשגת התורה והעקר בקיום התורה וכן ממדרגה למדרגה עד אין סוף כי על-ידי תפלה יכולין לעלות מתכלית תכלית דיוטא התחתונה עד תכלית מעלה העליונה עד אין-סוף (שם, הלכות מתנה, הלכה ה')

צ כל מה שרואה האדם שהדינים שהם שרש בחינת התגברות היצר מתגבר עליו ביותר, הוא דיקא צריך להתגבר ביותר להרבות ולהפציר בתפלה ועתה יותר ויותר, בכדי להמשיך הצדקה והחסד העליון ולהמתיק ולבטל תקף הדינים ועל כן עקר ההתבודדות שהוא שיחה בינו לבין קונו נאמר אצל יצחק ביותר כמו שכתוב: "ויצא יצחק לשוח בשדה" מחמת שהוא מבחינת הדין ובו נאמר: "ויעתר יצחק לה'", ועל כן הזהירו רבותינו זכרונם לברכה, ביותר להיות זהיר בתפלת המנחה דיקא שהוא כנגד יצחק: (שם):

צא מבאר בדברי אדוננו מורנו ורבנו זכרוננו לברכה, (לקוטי א' סימן ב') שעקר הכלי זין של איש הישראלי הוא התפלה ומי שזכה לחרב התפלה, כמו שכתוב: "בחרבי ובקשתי", ופרש רש"י, 'בתפלתי ובקשתי' צריך לידע איך ללחם עם החרב להיות קולע אל השערה ולא יחטיא, שלא יטה לימין או לשמאל עין שם, הינו שלא יטעה חם ושלום, שהתפלות הם לריק חם ושלום, מחמת שזה כמה שצועקים ואינם נושעים שזה בחינת נוטה לשמאל וכן אל יטעה לומר, מה לנו להרבות בתפלה מאחר שעקר הישועה הוא רק בחסדו לבד, אם כן נסמך רק על חסדו שזה בחינת נוטה לימין שלא כראוי כי באמת צריכין להרבות מאד בתפלה תמיד ולידע האמת שאין אנו כדאים לפעל בתפלתנו, כי אם בחסדו, ואף-על-פי-כן אנו צריכין לעשות את שלנו להרבות בתפלה

תמיד והשם יתברך יעשה את שלו וימשיך עלינו חסדו למענו
וישיענו מהרה למען שמו (ועין לעיל באות מ"ז):